

Американські журналісти в редакції "Телеграф"

Газета "Кременчуцький ТелеграфЪ" виграла тендер на участь у програмі україно-американського партнерства серед 25 газет з усіх регіонів України, який проводився авторитетною серед газетярів організацією IREX. Відбувся перший візит американських колег в Кременчук.

Майже тиждень нам працювало в посиленому режимі. Одночасно доводилося готувати чергові номери всіх газет, які випускає Видавничий дім "Приватна газета", приймати заокенських гостей, брати участь у спільних тренінгах та готуватись до головного Дня народження року – 12-річчя нашої організації.

Свого часу газета "Кременчуцький ТелеграфЪ" взяла участь у конкурсі авторитетної серед українських газетярів організації IREX разом з 25 газетами з усіх регіонів нашої країни. І... виграла участь у спільному україно-американському проекті партнерства та взаємодії ЗМІ. Мета цього проекту - підвищення професійного рівня журналістів у рамках співпраці та обміну досвідом.

Обидва американські колеги, які завітали до Кременчука в рамках першого візиту, виявились товаришескими та комунікабельними людьми. Отож ми вирішили поспілкуватися з ними поза межами регламенту, визначеними тісним графіком програми.

– Що ви очікували побачити в Україні і що насправді побачили?

Марк: Ми думали, що тут повно снігу (сміється)! Не знаючи, з якими кліматичними умовами ми зіткнемося, привезли багато одягу. Думали, житимемо в примітивних умовах. Однак місце, де ми живемо, надзвичайно гарно обладнане і комфортне. Що стосується газети, ми не очікували такої організації, де люди працюють на дуже високому рівні.

Джеррі: Ми, звичайно ж, шу-

кали в інтернеті, що можна дізнатися про Україну. Більшість інформації була застарілою, ще з часів Радянського Союзу. Ми знайшли велику підбірку матеріалів про трагедію в Чорнобилі. А ось про Кременчук не було практично нічого.

– З ким ви вже встигли поспілкуватися в Україні?

Марк: Сумна правда в тому, що 19 годин ми летіли з Південної Кароліни, 4 години їхали в автомобілі. Наступного дня ми прокинулися, знову сіли в машину і поїхали працювати. Нам вдалося поспілкуватися лише з персоналом газети, з військовими ліцеїстами та власне з сім'єю головного редактора "Телеграф". Всі вони виявились доброзичливими людьми.

Джеррі: Ми помітили колосальну спільність між нами. Зокрема, ми відчули, що наші українські колеги так само розуміють свою місію. Отож, віримо, що і в вашій країні корупцію подолають і уряд робитиме те, що мусить робити. Ми бачимо, що для вільної преси тут гарна можливість працювати. Нам з Марком дуже подобається, що ваша газета залучає молодь. І хотілося б побажати вам у цій справі великих успіхів.

– Яке враження справив на вас мер Кременчука?

Марк: Ми мало говорили про політику, більше про економіку, інвестиції. Він видався мені дуже хорошим чоловіком.

– Який негатив, по-вашому, впадає в очі в нашому місті?

Марк: Було б краще, якби люди дужче турбувались про те місце, де вони живуть. Ми бачили тут (з вікон 14-поверхівки біля річкового вокзалу – прим.ред.) велику кількість сміття біля річки, а також у самій річці. Таке, звичайно, трапляється і в Америці.

Джеррі: У нас є групи волонтерів: учні релігійних шкіл, працівники підприємств, представники бізнесу, які кілька разів на рік проводять акції з очищення території. Наприклад, ділянку шосе. Сенс у тому, що ми відчуваємо – це місце, де ми живемо, і хочемо пишатися цим місцем.

Марк: Певне, грає роль і те, що в Україні ще надто молода демократія, і гроші урядом головним чином спрямовує на найбільш потрібні, і їх просто не вистачає на все. Можливо, треба підтриму-

Видавець із США Джеррі Белуні та його син і колега Марк спілкувалися з Молодіжною редакцією "Кременчуцького Телеграф". Зокрема, з Анею Волобуєвою та Васею Баланюком вони обговорювали проблеми освіти та свободи слова

вати громадські організації, які започатковують добрі ініціативи у рамках міста. У нас є жіночий клуб, який видає нагороду "Сад місяця" тому, хто найкраще обладнає свою територію. І не варто чекати, що прийде уряд і зробить за нас все. Ми можемо цього не дочекатися.

– Українці схильні обговорювати політику: вибори, помаранчеву революцію, знову – вибори. Наскільки політизовані прості громадяни вашого міста?

Джеррі: Американці страшенно люблять скаржитися на уряд, але коли приходить час іти голосувати, то виявляється, що це для них надто втомлююче заняття, яке займає багато часу.

– Як ви оцінюєте рівень середньої освіти в Америці?

Марк: У нас школи фінансуються з податку на власність, отож, залежить, в якій частині міста знаходиться школа. Якщо в багатій, то школа отримуватиме дуже гарне фінансування, і якість освіти буде високою. І навпаки.

Джеррі: Причина цього – система оподаткування. І розподіл такий: 70% коштів іде на школи, решта – на підтримання муніципальних служб – пожежні, поліція, дороги, прибирання

сміття. На мою ж думку, школи мають фінансуватися на державному рівні, і кожна дитина мусить отримувати однаково суму на навчання з держбюджету. Діти не винні, що їх батьки бідні. До того ж ми розвели жажливу кількість бюрократів, і система освіти просто жажлива. Гроші йдуть не на навчання дітей, а на утримання великого натовпу „освітократів“.

Дисципліна в школах теж недостатня. Коли я вчився, то був неслухняним, і батьки відправили мене у виправно-військову школу.

Марк: Я не згоден. Як на мене, в школах настільки переймаються дисципліною, що якби я зараз вчився у школі, то мене б звідтіля просто викинули.

– Як ви вважаєте, що повинна встигнути зробити людина за своє життя?

Марк: Щось таке, що дало б можливість померти щасливим. Люди мусять турбуватися про інших.

Джеррі: Мені хотілося б бути ввєвнєним, що я вніс свою частку хорошого в життя тих людей, які живуть поряд. Я вірю, що роблю суспільство трохи кращим.

Марія ДОЛИНА

ТБ Досьє

Джеррі БЕЛУНІ (батько, на фото - зліва), 69 років – власник видавничої компанії в Південній Кароліні, редактор газети "Ленксінгтон Хронікал". Одружений, має двох синів та двох онуків.

Навчався у чотирьох університетах, в тому числі в Гарварді. Має фах у галузі філософії та англійської літератури. Нині – викладач університету. Вважає, що працювати журналістом цікавіше, ніж викладачем. Містер Белуні був задіяний у всіх аспектах газетної індустрії: від маленьких щотижневиків до величезних столичних щоденних газет. Його колектив виграв більше 200 нагород за успіхи у журналістиці та рекламі.

Він захоплюється книгами, спортом, зокрема рафлінгом. Але понад усе любить проводити час зі своєю родиною.

Марк БЕЛУНІ (син, на фото - справа), 37 років – управляючий редактор газети "Ленксінгтон Хронікал". Неодружений, шукає гарну дівчину, можливо, українку.

Закінчив університет за фахом – політичні науки. У журналістиці 16 років. Минулого року Марк Белуні працював репортером, прикріпленим до американських військ у Кувейті та Іраку.

Йому подобається ходити в гори з рюкзаком і наметом, кататися на велосипеді, дивитися по телевізору матчі з американського футболу. Він любить пити пиво і залицатися до дівчат. Марк мріє побувати в країнах Карибського басейну, бо там гарне підводне полювання.

• Реклама

16,5 гривня +0%

ДО ДІЮЧИХ СТАВОК ЗА ДЕПОЗИТАМИ*

*за останній місяць дії депозитних угод від 6 місяців

ВІДСОТКИ НА ПІДЙОМІ ТІЛЬКИ В КРЕДИТПРОМІ!

КРЕДИТПРОМ

м. Кременчук
вул.Леніна, 9Б
(0536) 79-22-39
(0536) 79-22-38
(0536) 79-22-40

www.kreditprombank.com

Предновогодні скидки!!! **50%**

ЛЮСТРЫ и БРА

Дом торгівли, 2-ет., т. 2-04-47

РАБОТА в крупном торговом центре **Требуются:**

УБОРЩИЦЫ
ОПЕРАТОРЫ уборочных машин
РАЗНОРАБОЧИЕ
2 дня через 2, день или ночь.
Стабильно от 500 грн.+премия

тел./факс в Киеве: (044) 464-63-93,
8-050-334-83-10 (с 9 до 18)
e-mail: personal@cwk.kiev.ua

ОБЩЕОБРАЗОВАТЕЛЬНАЯ ШКОЛА №20

продолжает набор **в 1 класс** на 2006/2007 учебные года с русским языком обучения

Т. 2-33-97

МОДНИЙ, СУЧАСНИЙ жіночий одяг **ВЕЛИКИХ РОЗМІРІВ** на всі смаки

Знижка на минулорічну колекцію **50%**

Medi **МАКСІ**

вул. Леніна, 16/9, "Будинок торгівлі" (2 поверх)